

En honor a les mestresses del barri

Avui és un dia trist per Girona i més ho és per la família de Can Juandó. La Lourdes Fornells Olivé s'ha mort. Molts us preguntareu qui era la Lourdes? Era el puntal de la casa, la Catedral tal i com ella mateixa s'autoanomenava. Era la dona d'en Joan, l'avi carnisser, l'amor de la seva vida, també era la mare d'en Joan, d'en Pep, de la Marta i d'en Quim. També era la meva àvia, i la de la Patri i en Marc i la Carla i en Martí. La Lourdes va ser un pilar de la carnisseria del carrer nou durant molts anys. La Lourdes que amb el seu davantal i el seu bon tracte, et tallava el pollastre a quartos mentre parlava amb les clientes i clients del barri, era part del teixit comunitari de la Girona grisa i més endavant de la Girona de colors. Era una comerciant, una dona amb poder de paraula, sense rellotge i sempre disposada a treballar, a estalviar, a recomanar. Formava part d'un grup de dones que donaven vida a la ciutat i als barris, eren les referents per les gironines i gironins, eren treballadores, empresàries sense segurament ser-ne conscients i que regentaven els negocis familiars d'una altra època. Eren les mestresses de darrera dels taulells de les botigues amb ànima. Ja son moltes les que ens han deixat, i avui et toca a tu, Lourdes, la mestressa de la nostra família i dels nostres temps, coneguda, estimada i recordada al Carrer nou, al Mercadal i Barri vell. Avui et toca a tu fer-te un homenatge i de retruc també fer-lo a totes aquelles mestresses que formen part del record de la nostra infantesa i joventut, que han deixat petjada en la ciutat, en els establiments que encara perduren i que encara que sembli impossible no tornaran mai més. Avui et fem inoblidable àvia, avui us fem inoblidables mestresses.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/girona/2026/01/06/honor-les-mestresses-barri-125414077.html>